

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiasz

Protokolant: Izabela Małecka-Brzuzy

po rozpoznaniu dnia 9 listopada 2017 roku, 18 stycznia 2018 roku sprawy karnej

1. **D. K.**

Urodzonej (...) w L.

Córki A. i G. z domu S.

2. **A. G.**

Urodzonego (...) w B.

Syna Z. i L. z domu S.

3. **T. Ś.**

Urodzonego (...) w W.

Syna R. i A. z domu J.

oskarżonych o to że :

1. w okresie od dnia 18 maja 2016 roku do dnia 22 maja 2016 roku w M. województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu wspólnie z inną ustaloną osobą dokonali kradzieży z włamaniem do budynku dwurodzinnego, gdzie po uprzednim wybiciu szyby w pomieszczeniu kuchennym dostali się do wnętrza jednego z mieszkań, skąd zabrali w celu przywłaszczenia nie mniej niż 30 sztuk butelek różnych marek win, 3 butelki brandy 0,75l o nazwie (...), 2 butelki brandy o nazwie V. o pojemności 0,7 l powodując straty w łącznej wartości nie mniejszej niż 800 złotych na szkodę M. K.

to jest o czyn z art. 279§1kk

2. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt I działając wspólnie i w porozumieniu wspólnie z inną ustaloną osobą usiłowali dokonać kradzieży z włamaniem do budynku dwurodzinnego, gdzie po uprzednim wyłamaniu drzwi werandy, dostali się do wnętrza jednego z mieszkań, następnie wyłamując drzwi wewnątrz mieszkania dokonali penetracji jego wnętrza i z nieustalonych przyczyn nie dokonali zaboru w celu przywłaszczenia żadnych rzeczy przy czym spowodowali straty w postaci zniszczenia drzwi w wysokości nie mniejszej niż 800 złotych na szkodę M. Z.

to jest o czyn z art. 13§1kk w zw. z art. 279§1kk i art. 288§1kk w zw. z art. 11§2kk

I. oskarżonych D. K., A. G. i T. Ś. uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego w pkt I w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 279§1 kk i za to na podstawie art. 279§1 kk wymierza D. K. i A. G. kary po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności, a oskarżonemu T. Ś. na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 37b kk

karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności oraz 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego w okresie kary na podstawie art. 34§1a pkt 1 kk w zw. z art. 35§1 kk do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. oskarżonych D. K., A. G. i T. Ś. uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego w pkt II w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk i art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 279§1 kk i art. 11§3 kk wymierza D. K. i A. G. kary po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności, a oskarżonemu T. Ś. na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 279§1 kk i art. 11§3 kk w zw. z art. 37b kk karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności oraz 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego w okresie kary na podstawie art. 34§1a pkt 1 kk w zw. z art. 35§1 kk do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

III. na podstawie art. 85§1 i 2 kk w zw. z art. 86§1 kk łączy kary orzeczone wobec oskarżonych D. K., A. G. i T. Ś. w pkt I i II wyroku i wymierza D. K. i A. G. kary łączne po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności, a T. Ś. karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności oraz 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego w okresie kary na podstawie art. 34§1a pkt 1 kk w zw. z art. 35§1 kk do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

IV. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonych D. K. i A. G. w pkt III wyroku kar łącznych pozbawienia wolności warunkowo oskarżonym zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;

V. na podstawie art. 72§1 pkt 2 kk zobowiązuje oskarżonych D. K. i A. G. do pisemnego przeproszenia pokrzywdzonych M. K. i M. Z. w terminie 1 (jednego) miesiąca od dnia prawomocności wyroku;

VI. na podstawie art. 46§1kk orzeka wobec oskarżonych D. K., A. G. i T. Ś. obowiązek naprawienia przypadającej na nich części szkody poprzez zapłatę na rzecz:

a) pokrzywdzonego M. K. kwot po 200 (dwieście) złotych;

b) pokrzywdzonego M. Z. kwot po 200 (dwieście) złotych;

II. na podstawie art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu A. G. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności na wypadek jej wykonania okres zatrzymania od dnia 25 maja 2016 roku godz. 15.40 do dnia 27 maja 2016 roku godz. 18.20;

III. na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych opisanych na karcie 137 akt sprawy pod pozycją 1 i 2 przyjętych do depozytu rzeczowego Sądu Rejonowego w Kłodzku pod pozycją 130/16;

IV. na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonych D. K., A. G. i T. Ś. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa przypadającej na nich części kosztów sądowych, wydatki poniesione w tym zakresie przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając na rachunek tegoż Skarbu Państwa.

Sygnatura akt II K 389/17

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzeni M. K. i M. Z. są właścicielami dwurodzinnego domu znajdującego się w M. przy ul.(...). W domu tym na stałe nikt nie zamieszkuje, jednak jest on regularnie doglądany przez członków rodziny właścicieli.

Dowód: zeznania świadków

M. K., k.3,235

M. Z., k.41

W dniu 21 maja 2016 roku oskarżeni D. K., A. G., K. P. i T. Ś. spożywali alkohol w Hotelu (...) w M.. Następnie wspólnie z P. S. i J. N. jednym samochodem, wszyscy pojechali w pobliże O. Bajek w M. i tam nadal spożywali alkohol. Po jakimś czasie towarzystwo opuścili J. N. i P. S., a pozostali uczestnicy zabawy postanowili wejść do niezamieszkałego domu M. K. i M. Z.. Cała czwórka oskarżonych zaakceptowała ten pomysł i wszyscy podeszli do budynku, po czym weszli na werandę należącą do M. Z. i K. P. wspólnie z T. Ś. wyłamali oraz całkowicie zniszczyli drzwi werandy, po czym wszyscy oskarżeni dostali się do wnętrza mieszkania M. Z., następnie wyłamali drzwi wewnątrz mieszkania i dokonali penetracji pomieszczeń. Oskarżeni nie zabrali żadnych rzeczy z mieszkania, natomiast uszkodzili drzwi wejściowe o wartości nie mniejszej niż 800 złotych.

Dowód: zeznania świadków

M. K., k.3,235

J. N., k.37-38

wyjaśnienia oskarżonych

D. K., k. 34-35,96-97,98-99

K. P., k.61

T. Ś., k.67

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego,

A. G., k.93,74

protokół oględzin miejsca, k.6-7

Następnie T. Ś. wybił szybę w oknie znajdującym się na werandzie i przez okno wszyscy oskarżeni weszli do mieszkania M. K.. W jednym z pomieszczeń należących do M. K., D. K. znalazła w zamkniętej szafie różne gatunki alkoholi: nie mniej niż 30 sztuk butelek różnych marek win, 3 butelki brandy 0,75l o nazwie (...), 2 butelki brandy o nazwie V. o pojemności 0,7 l Oskarżeni postanowili zabrać znaleziony alkohol i spakowali butelki z alkoholem do reklamówek, po czym wynieśli je i zostawili je w lesie nieopodal budynku. Skradzione alkohole miały łączną wartość 800 zł.

Dowód: zeznania świadków

M. K., k.3,235

protokół oględzin miejsca, k.6-7

protokół przeszukania, k.25-27

wyjaśnienia oskarżonych

D. K., k. 34-35,96-97,98-99

K. P., k.61

T. Ś., k.67

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego,

A. G., k.93,74

Oskarżony A. G. nie był dotychczas karany. Oskarżony obecnie pracuje na terenie Niemiec, jest żonaty, na utrzymaniu ma roczną córkę, rodzina nie zgłaszała do zachowań oskarżonego żadnych zastrzeżeń.

Dowód: karta karna k.186

wywiad środowiskowy donośnie oskarżonego A. G., k.239-240

Stojący pod zarzutem popełnienia dwóch czynów z art.279§1 k.k. oraz z art.279§1 w zw. z art.288 § 1 kk oskarżony A. G. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, iż wspólnie z oskarżonymi i innymi osobami uczestniczył w imprezie w lesie w pobliżu ogrodu bajek oraz opuszczonego domu pokrzywdzonych, jednak zaprzeczył, aby ktokolwiek z uczestników imprezy wchodził do tego domu i zabierał z niego jakiegokolwiek rzeczy. Jeszcze tego samego dnia oskarżony składając kolejne wyjaśnienia przyznał się do popełnienia obu zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, iż cała czwórka oskarżonych weszła jednak do obu mieszkań skąd zabrali alkohole różnych marek.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że wina oskarżonego, jak i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości. Uznając winę oskarżonego, Sąd oparł się na przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonych, pomijając jedynie pierwsze wyjaśnienia oskarżonego A. G., w których nie przyznał się do winy, a z których to sam się wycofał jeszcze tego samego dnia. Pozostałe wyjaśnienia oskarżonych Sąd uznał za wiarygodne w całości, nie znajdując powodów do ich kwestionowania. Oskarżeni złożyli wyjaśnienia, w których bardzo szczegółowo opisali okoliczności dokonania kradzieży z włamaniem, a pozostałe okoliczności ujawnionego przestępstwa, pozwoliły Sądowi na przyjęcie, iż wyjaśnienia oskarżonych w połączeniu z zebraniem materiałem dowodowym w postaci protokołu oględzin, zeznaniami pokrzywdzonych, są materiałem dowodowym wystarczającym do ustalenia wszystkich okoliczności pozwalających Sądowi na ustalenie stanu faktycznego sprawy.

Podkreślić należy, iż wszyscy oskarżeni w postępowaniu przygotowawczym złożyli wnioski o wydanie wyroków skazujących bez przeprowadzenia rozprawy, które następnie ze względów formalnych nie zostały uwzględnione, jednak okoliczność ta przekonuje Sąd, iż wszyscy czterej oskarżeni w pełni uznawali swoją winę w zakresie zarzucanych im czynów, nie zgłaszali również zastrzeżeń co do żadnego elementu zarzutu, który jest im stawiany.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonych składane w postępowaniu przygotowawczym, są w pełni wiarygodne. Oskarżeni jednoznacznie i niezwykle zgodnie wyjaśnili wszystkie okoliczności kradzieży, podając w wyjaśnieniach kto wykonywał poszczególne czynności, wylamania drzwi, wybicia okna, znalezienia alkoholi, pakowania ich czy wynoszenia z mieszkania. Wszyscy oskarżeni zgodnie wyjaśniali odnośnie tego, iż znajdowali się w stanie nietrzeźwości, dokonane czyny miały charakter wybryku, realizacji głupiego pomysłu powziętego pod wpływem alkoholu i nastroju imprezy. Chociaż oskarżeni działali z zamiarem zaboru rzeczy z mieszkań do których się włamali, w istocie nie wiedzieli nawet czego mogą się spodziewać, co uda im się znaleźć i zabrać, o czym świadczy chociażby tylko penetracja mieszkania M. Z. oraz zabór alkoholu z mieszkania M. K., na który natrafiła D. K.

Wyjaśnienia oskarżonych w połączeniu z zeznaniami pokrzywdzonych jednoznacznie potwierdzają sposób w jaki oskarżeni dokonali włamań i nie pozostawiają wątpliwości, że dokonane przez oskarżonych czyny poprzedzone były pokonaniem przeszkody zabezpieczającej przed dostaniem się do wnętrza mieszkań, co zakwalifikować należy jako kradzież z włamaniem. Nie ulega również wątpliwości, iż oskarżeni dokonali zarzucanych im czynów z bezpośrednim zamiarem dokonania zaboru rzeczy w celu przywłaszczenia. Takie ustalenie Sądu wynika wprost z wyjaśnień

oskarżonych, w których wskazywali, iż po odnalezieniu alkoholu przez D. K., wszyscy zaczęli go pakować do reklamówek i postanowili go zabrać.

Opierając się o wiarygodne zeznania pokrzywdzonych M. Z. oraz M. K. Sąd ustalił wartość szkód wyrządzonych działaniem oskarżonych i nie miał zastrzeżeń co do podawanych przez nich kwot, uznając, iż jest to realna wartość wyrządzonych przestępstwami szkód.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał oskarżonego A. G. winnym popełnienia tego, że w okresie od dnia 18 maja 2016 roku do dnia 22 maja 2016 roku w M. działając wspólnie i w porozumieniu wspólnie z innymi ustalonymi osobami dokonał kradzieży z włamaniem do budynku dwurodzinnego, gdzie po uprzednim wybiciu szyby w pomieszczeniu kuchennym dostał się do wnętrza jednego z mieszkań, skąd zabrał w celu przywłaszczenia nie mniej niż 30 sztuk butelek różnych marek win, 3 butelki brandy 0,75l o nazwie (...), 2 butelki brandy o nazwie V. o pojemności 0,7 l powodując straty w łącznej wartości nie mniejszej niż 800 złotych na szkodę M. K. to jest o czynu z art. 279§1kk oraz tego, że w tych samych okolicznościach po uprzednim wyłamaniu drzwi werandy, dostali się do wnętrza jednego z mieszkań, następnie wyłamując drzwi wewnątrz mieszkania dokonali penetracji jego wnętrza i z nieustalonych przyczyn nie dokonali zaboru w celu przywłaszczenia żadnych rzeczy przy czym spowodowali straty w postaci zniszczenia drzwi w wysokości nie mniejszej niż 800 złotych na szkodę M. Z. to jest o czyn z art. 13§1kk w zw. z art. 279§1kk i art. 288§1kk w zw. z art. 11§2kk.

Uznając oskarżonego A. G. winnym popełnienia obu zarzucanego mu czynu, Sąd na podstawie art.279§1 k.k. i odpowiednio na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu kary po 1 roku pozbawienia wolności, a następnie na podstawie art. 85§1 i 2 kk w zw. z art. 86§1 kk tak wymierzone kary Sąd połączył, wymierzając oskarżonemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Wymierzając oskarżonemu karę w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, Sąd miał na względzie przede wszystkim stosunkowo niewielką wartość szkody wyrządzonej czynem oskarżonego, a przede wszystkim fakt, iż korzyść majątkowa jaką osiągnął oskarżony była w istocie nieznaczna, skoro oskarżeni skradziony alkohol porzucili w lesie, zaś z jednego z mieszkań nie zabrali niczego. Okolicznością zdecydowaną łagodzącą wymiar kary jest fakt, przyznania się oskarżonego do winy, szczerego wyjaśnienia okoliczności zdarzenia, marginalny udział oskarżonego w zajściu oraz fakt wyrażenia skruchy popartej kontaktem z pokrzywdzonym M. K., który oświadczył na piśmie, że oskarżony A. G. przeprosił go, wyraził skruchę, w związku z czym ma do niego żadnych pretensji i nie żąda jego ukarania. Wszystkie wyżej wskazane okoliczności zdecydowały o najłagodniejszym z możliwych wymiarze kary przewidzianym za przestępstwo z art.279 § 1 kk.

Uznając, iż czyn oskarżonego miał jednak charakter incydentalny, a nadto mając na względzie obecny ustabilizowany sposób życia oskarżonego, Sąd na podstawie art. 69 §1 i 2 kk w zw. z art. 70 §1 kk zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności ustalając dwuletni okres próby. Zdaniem Sądu orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, będzie wobec A. G. wystarczające dla osiągnięcia celów kary i zapobieżenia jego powrotowi do przestępstwa. Dostrzec należy, iż oskarżony prowadzi ustabilizowany tryb życia, do popełnionego przestępstwa ma krytyczny stosunek, w ocenie Sądu popełnione przestępstwa miały w przypadku tego oskarżonego charakter incydentalny i orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie będzie wystarczające.

Stosownie do wniosków pokrzywdzonych, którzy żądali naprawienia szkody na podstawie art. 46§1kk Sąd orzekł wobec oskarżonych A. G. obowiązek naprawienia przypadającej na niego części szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. K. kwoty 200 złotych oraz pokrzywdzonego M. Z. kwoty 200 złotych.

Na podstawie art. 63§1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu A. G. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności na wypadek jej wykonania okres zatrzymania od dnia 25 maja 2016 roku godz. 15.40 do dnia 27 maja 2016 roku godz. 18.20 oraz na podstawie art. 44§2 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządził zniszczenie dowodów rzeczowych opisanych na karcie 137 akt sprawy pod pozycją 1 i 2 przyjętych do depozytu rzeczowego Sądu Rejonowego w Kłodzku pod pozycją 130/16.

Mając na względzie, brak stałego dochodu oskarżonego Sąd stosownie do treści art. 624§1 kpk w zw. z art. 17pkt 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. – o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. 1983.Nr 49 poz.233 z późn.zm) zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych oraz od obowiązku uiszczenia opłaty